

عنوان مقاله:

اندازه‌گیری پایبندی علامه حلی به سند محوری در نقد حدیث

محل انتشار:

فصلنامه علوم حدیث، دوره 26، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عماد مرادی - دانشجوی دانشگاه کاشان

حمیدرضا فهیمی تبار - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه کاشان

پرویز رستگار جزی - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

علمای امامیه برای ارزیابی روایات از دو اصطلاح صحیح و ضعیف استفاده میکردند و بر اساس قراین - که یکی از آن قراین سند حدیث بود - به صحت و یا ضعف حدیثی حکم میکردند. تا اینکه نظریه تربیع احادیث توسط علامه حلی به کار گرفته شد. ایشان احادیث را بر اساس سلسله سند به چهار دسته «صحیح»، «حسن»، «موثق» و «ضعیف» تقسیم کرد. با توجه به انتقاد بسیاری از عالمان به این شیوه ارزیابی، در این پژوهش بر آن شدیم تا به صورت آماری میزان پایبندی علامه حلی در عمل به وضع اصطلاحات جدید و سندمحوری را به دست آوریم. بر اساس نتایج به دست آمده، ایشان در موارد بسیاری به اصطلاحات خود پایبند نبوده و تعداد احادیث ضعیفی که مورد عمل قرار داده، از مجموع احادیث صحیح و حسن و موثق بیشتر است. بنابراین با وجود اینکه ایشان از پیشگامان رویکرد سندمحورانه به نقد حدیث است. این رویه را در کتابهایش در پیش نگرفته است.

کلمات کلیدی:

علامه حلی، سندمحوری، نقد حدیث، عمل به حدیث، تربیع حدیث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1206473>

